

## 17.OKTOOBRIL OLID VOLIKOGU VALIMISED

Valimas käis 519 inimest s.o. 61,71%  
Kehtivaid hääli oli 517, lihtkvoot 47.  
Valimiskünnis oli 25,85.

### Kodanike valimisliit "Maaelu"

347 häält

Jüri Aavik 126 (lihtkvoot)

Helmut Hiietamm 28

Maimu Kull 25

Toivo Olvi 24

Kulle Põldmaa 24

Kalev Alber 21

Jaan Kiisk 21

Õnnela Pärnaste 20

Hans Kruusamägi 14

Jaan Sepp 13

Laine Pruunsild 12

Mary Tammet 8

Mart Pruul 6

Vambola Metsanurk 3

Marek Haiba 2

### Kodanike valimisliit "Ärkamine"

170 häält

Väino Haiba 52 (lihtkvoot)

Reet Maadla 22

Sven Kesler 16

Kalle Rand 14

Raul Vahter 10

Andrus Läll 9

Andres Morozov 9

Ene Preem 7

Elmar Sarap 7

Valdur Kasemets 5

Kalju Miller 4

Tauno Ojasaar 4

Marje Šarina 4

Valdur Puusep 3

Helmut Kurvits 2

Ants Preem 2

Avanduse valla valimiskomisjoni  
otsus nr.4 20.10.1999.a.

### **Avanduse Vallavolikogu liikmete registreerimine**

Lähtudes kohaliku omavalitsuse  
volikogu valimise seaduse §40  
lõikest 1 Avanduse valla  
valimiskomisjon registreerib  
Avanduse Vallavolikogu liikmed:

Kodanike valimisliit "Maaelu"

1. Jüri Aavik
2. Helmut Hiietamm
3. Maimu Kull
4. Kulle Põldmaa
5. Toivo Olvi
6. Jaan Kiisk
7. Kalev Alber
8. Õnnela Pärnaste

Kodanike valimisliit "Ärkamine"

1. Väino Haiba
2. Reet Maadla
3. Sven Kesler

### **Lugupeetud valijad!**

Täna südamest kõiki, kes Te andsite oma hääle mulle või "Maaelu"  
nimekirja teistele liikmetele!

Ma tõlgendan seda toetust kui "Maaelu" poolt senini tehtu heakskiitmist  
ning mandaadi andmist sellesuunalise töö jätkamiseks.

Jüri Aavik

### **VOLIKOGU IV KOOSSEISU**

**I ISTUNG toimus 27.10.99:**

- rahuldati vallavalitsuse tagasiastumis-  
palve
- volikogu esimeheks valiti Jaan Kiisk

## KLUBI "ELURÖÖM"

### 5.AASTANE

9.oktoobril oli Simuna rahvamajas eakate klubi ja selle liikmetest koosneva tantsuringi viienda tegevusaasta tähistamine. Külalisteks Laekvere ja Rakke eakate klubide esindajad, ka klubi algaastate sponsorid. Viimastest oli kohale tulnud OÜ Karuvälja esindaja Kristel Haiba, kes tegi meie klubile suure üllatuse väga väärtusliku ümbriku näol. Samuti pidas meid meeles vallavalitsus kahe väärtusliku ja tarviliku kingitusega – telefoniaparaadi ja seinakellaga.

Kapelli kõigile liikmetele võlgneme tänu heatujulise esinemise eest. Sünnipäevalapsed-tantsijad koos juhendaja Lehte Sirelpuuga teenisid peo

eeskavalises osas sooja ja aplausirohke vastuvõtu nagu Eve Põldmaa juhendatud laulunaisedki. Meie ettevõtmise kordaminekuks andsid suure abi Sulev Kadastik ja aktiivne klubi naispere. Kõik tänatud. Kohtume jälle 29.detsembrile plaanitud jõulupeol.

Laine Pruunsild

## AIN EENMAA - 90

17.oktoobril sai 90-aastaseks Avanduse valla aukodanik, kauaaegne kirikuõpetaja Ain Eenmaa.

Ain Eenmaa on lugupeetud ja armastatud inimene, kelle kohta kellelgi ühtegi halba sõna öelda ei ole. Just lapsed tundvat hea inimese ära ja selle järgi võib täie kindlusega väita, et õpetaja Eenmaa on tõeliselt hea inimene. "Ega ma kellegagi kakelnud küll pole, rielnud ka mitte", ütleb juubilar. Aga elus on tulnud igasuguseid asju teha. "Isegi sõjas olen olnud, aga tapnud pole ma kedagi", ütleb ta.

Pärast sõda vedeles kõikjal laskemoona ja relvi ning poisikesed olid varmad pauku tegema. Kord lasksid kaks poissi sauna nurga taga raketti, kuid see lendas sauna aknast sisse ja süütas heinad. Poisid proovisid tuld kustutada, kuid see osutus võimatuks. Üks poistest jäi tulle ja hukkus. Ain Eenmaa oli sellal koolidirektor, kuid õnnetuse ajal ära Tallimas. Pärast võttis ta poisid kokku ja nad sõlmisid kokkuleppe, et ei mingeid laskmisi enam. Poisid pidasidki kokkuleppest kinni. Kui aga direktor kümneks aastaks "ära kutsuti", oli läinud hirmsaks paugutamiseks lahti. Kui siis poistelt aru päriti, olid nad vastanud, et tegid seda direktori mälestuseks.

Kümme aastat oma elust on tulnud õpetaja Eenmaal veeta Vorkutas. "Ilus aeg oli, palmid õitsesid ja soe oli", ütleb ta temale omase huumoriga. Tegelikult tuli seal läbi elada selliseid asju, et neid ei taha meenutada. Soojusega räägib ta aga inimeste headusest ja ühtehoidmisest. Sellest, kuidas kollatõvehaigele mehele koguti suhkru, sest see oli ravim ja mehe elu päästetigi. Sellest, kuidas elati perekondlikult – 4-5 mehega pakke jagades. Sellest, kuidas mehed talle rohu muretsemiseks raha andsid. Vangilaagris juhtunud õnnetuse sai õpetaja Eenmaa selg vigastada ja annab siiani tunda. Tagasi tuli ta karkudega ja oli kaua Tartus haiglas. Aastaid tuli kanda korsetti. Vorkuta haiglas teda ravinud saksa allveelaeva velskri ja eestlasest doktor Soekõrvaga oli ta kontaktis hiljemgi. Viimane neist on nüüdseks surnud, kuid tema pojapoja ristas õpetaja Eenmaa tänavu suvel.

Pärast naasmist sai esimeseks töökohaks Häädemeeste, kus õpetaja ehitas üles koguduse. Järgmised kümme aastat töötas ta Juurus, kus tema eestvedamisel ehitati esimene rauast kirikutorn. Viimaseks elu- ja töökohaks sai Simuna, kus õpetajaametit pidas praegune juubilar üle kaheksa aasta. Ka siin taastati tänu talle kirikutorn. Veel nüüdki kutsutakse õpetaja Eenmaad õnnistama maju või lapsi ristima.

Mis aga Ain Eenmaa südame valutama paneb, on kurjus. "Ära tee ligimesele seda, mida sa ei taha, et sulle tehakse", rõhutab ta ja räägib ühe loo:

"Algamas on Kristuse tulemise pühad. Inimesed valmistuvad selleks. Vanasti oli niimoodi ka, et kuu enne jõulu olid suured tegemised, kõik lapsed katsusid head olla, suured hoolitsesid selle eest, et toiduaineid oleks, meespere käis metsas jõulukuuks valmis vaatamas. Vallavaesedki käisid talusid mööda, et soovida häid Kristuse tulemise pühi, kõike hääd ja õnnistust nende taludesse. Ja oli sarnane juhus Sangastes, et tuli vallavaene tallu ja soovis kõike head. Perenaine pakkus talle süta, suppi ja kõike, aga samas kihvatas tal, et vallavaene ühtelugu käib nende talust läbi, nädalas vähemalt korra ja iga kord peab toitma. Parajasti oli leivategemine, siis tegi leivakakukese, pani rotimürki sisse, et kui sööb, siis ta enam ei tule. Vallavaene sõi, ajas juttu veel, leivad said valmis ja perenaine andis talle selle kakukese kaasa, soovides veel tervist ja häid Kristuse tulemise pühi. Jäi ise askeldama, sest oli tulemas tema poeg. Poeg teenis sõjaväes, tsaariajal tuli 25 aastat kroonut teenida. Enne jõule anti tema pojale, kes oli kuskil kaugel Venemaal, puhkust. Kirjutas emale ette, et tulen selleks ajaks koju. Ema valmistas kõike ette, et poeg tuleb nüüd. Poeg tuli jala läbi metsade. Jõudis kodukandile lähedale, kuid toiduained olid kõik otsas, kõht oli tühi, ise väsinud. Istus puhkama. Tuleb üks vana inimene, meesterahvas, vaatab, et sõdur istub, hakkab juttu ajama. Sõdur kurdab, et kaugelt tulnud, väsinud ja kõht tühi. See võtab kohe taskust kakukese, et ma

tulin ühest talust, kus lahke perenaine andis mulle sooja leiva kaasa, annan selle sulle. Sõdur sõi ahnelt selle leivakese ära, tänas ja läks edasi. Sandikene läks oma teed. Jõudiski noormees koju. Perenaine vaatab, poeg tuleb. Milline rõõm emal oli, tervitab, ütleb, ma teen sulle kohe toidu. Poeg vajus tooli peale, ütles, et mul on väga halb, ma ei tea, mis minuga juhtub, mul on sees valud. Ema küsib, kas sa midagi sõnud ei ole. "Sõin, üks vanapapikene tuli vastu, kurtsin tühja kõhtu, ta andis mulle leiba." Kui ta need sõnad rääkis, vajus kokku ja suri. Ema nüüd alles leidis, mis ta oli teinud. Tahtis vanainimesest lahti saada, et see ei tuleks enam nende tallu, kuid oli saanud oma poja mõrtsukaks. Sealsamas ka ema vajus kokku ja suri. Minu vanaema ütles, et rahva seas levis ütelus - teed sa hääd või teed sa halba, kõike teed sa endale.

Saatus tasub kõike sulle kätte. Kas tänapäeval võime öelda, et sarnast kurjust enam ei ole? Enam leivakäkki küll ei anta, aga kurjust on palju, inimesed on kadedad üksteise peale. Valmistuvad küll igasugusteks pidudeks, ka Kristuse tulekuks, aga kas nad ka mõtlevad, et see nõuab midagi neiltki – soojust, hellust ligimese vastu. Mitte nii nagu juhtus selle perenaisega. See on meile eeskujuks antud, et me ei sooviks ligimesele halba, vaid et me armastaks ligimest nagu iseennast. Ja kui sarnaselt elame, siis võime olla kindlad, et kaob kurjus ja kaob halb. Olgem meie need, kes tahame käia Kristuse õpetuse järele külvates hääd ja hävitades kurja."

**OLE IKKA SEE, KEDA OODATAKSE,  
KELLE JUURKS ON KÜLMAGA SOE,  
KELLE JAOKS POLE MISKI LIIG RAJAKE,  
KELLE KÄSI ON ALATI TOEKSI  
TERVIST JA ÕNNE SOOVIB  
AVANDUSE VALLAVALLITAJUS**

## Pool sajandit tuletõrjes

Oktoobri algul saatis Simuna tugikomando pensionile oma kauaaegse pealiku Helder Aarla.

Esimest korda astus Helder Aarla tulele vastu 10-aastase poisikesena 1933.aastal, kui oli suur rabapõlemine – tuli läks Sirevere küla alt Sallani välja. Koos ühe eakaaslasega, kelle isa oli tuletõrjuja, läksid nad meeste appi. Ega neist suurt abi olnud, arvab ta nüüd. Tulekustutusvahenditeks olid puuksad, millega leeke materdati. Tookord põles ära ka tema kodumaja. (Teistkordselt kaotas ta kodu tulekahjus 1941 lahingutegevuses). Esimene töötõend on Helder Aaral aastast 1947. Kuulus ta siis Simuna Vabatahtliku Tuletõrjeühingu mootorpritsi lendsalka. Sellal oli tuletõrjujaks olek vahelduva eduga – töö oli vabatahtlik ja teha sai seda muu töö kõrvalt, nii, kuidas aega oli.

Palgalisena töötas Helder Aarla 1969.a. suvest Väike-Maarja tuletõrje A-grupis. Sealne töö kestis 4 aastat. 1.novembril 1973 koliti Simunasse ja avati pidulikult tolaegne depo. Kingiks saadi esimene auto GAZ 53 baasil. Seal elati-töötati 1994.a. lõpuni, mil koliti praegusesse depoosse. Omal ajal olid suured sotsialistlikud võistlused. Simuna mehed võitsid esikohti kümnekond aastat, tubli tööga oldi selle väärilised. Helder Aarla ütleb, et see ei olnud üksinda tema rida, vaid terve meeskonna töö. Kaadri voolavust pole siin kunagi olnud, ühed ja samad mehed on püsinud kümneid aastaid.

Praegu ollakse Lääne-Viru Päästeteenistuse Simuna tugikomando. Ampluaa on suurenenud – teha tuleb igasuguseid töid. Markantsemaid lugusid on maipühade aegu Sootaga külas kassi puu otsast allatoomine. Erakorralisi juhtumeid on aastate jooksul palju olnud – kolm korda on käidud Oru turbaraba kustutamaks, "Estonia" kaevandust käidi kustutamaks maa all, osaleti Jõgeva haigla ja Vaimastvere kooli kustutustöödel. Simuna meeste hallata on kolm valda – meie ise, Laekvere ja Rakke ning Helder Aarla arvab, et nii võikski jääda, ka siis, kui valdade piirid muutuma peaksid.

Praegu oleks vaja uut tehnikat, kuid raha seab siin piirid. Välisabi aeg on möödas, kuid vanu autosid ei tasugi enam hankida ega tuua. Helder Aarla loodab, et Simuna tugikomando eksisteerib edasi. Uuele noorele komandopäälkile Mati Kõivule soovib Helder Aarla jaksu ja jõudu edaspidiseks tegevuseks.

